

ни да се срещнатъ, понеже сж разумни. Нѣма само единъ начинъ за срѣщане въ свѣта. Начинътъ за съобщението на двѣ души не е само единъ — много начини има.

Нѣкой казва: да цѣлуна този човѣкъ. Ами какъ ще го целунешъ? Цѣлувката е само въ твоето съзнание, тя съществува въ тебе само като една идея. Нѣкой казва: азъ го цѣлунахъ въ устата. Не, никого не можешъ да цѣлунешъ въ устата. Ако цѣлувката е нѣщо истинско, нѣщо реално, то ако цѣлунешъ единъ умрѣлъ човѣкъ, той трѣбва да се съживи. Азъ виждамъ, какъ роднинитѣ, приятелитѣ на нѣкой умрѣлъ се изреждатъ да го цѣлуватъ, но това не е цѣлувка, това е прѣдачество. И Юда цѣлуна така Христа. Онѣзи, които цѣлуватъ умрѣлитѣ по тоя начинъ, това е прѣдачество въ моитѣ очи, т. е. не въ моитѣ очи, но въ очитѣ на небето. И Юда прѣдаде така Христа. Христосъ каза: „Съ цѣлувка ли прѣдавашъ Синъ Человѣчески?“ Ако тази цѣлувка е изразъ на Божественната Любовь, този умрѣлъ трѣбва да стане, да се съживи и да въскрѣсне. Ако цѣлунешъ нѣкого, който е наскърбенъ, натаженъ тази цѣлувка трѣбва да му подеиствува като токъ, трѣбва да го съживи. Ние говоримъ това за разумнитѣ обичаи, а за обикновенитѣ обичаи то е другъ въпросъ. Ние не искаме да разрушаваме сегашнитѣ разбирания, сегашнитѣ, обичаи, това не е методъ на природата. Природниятъ методъ е еволюцията, която постоянно възобновява нѣщата.

Слѣдователно, ние трѣбва да прѣобразимъ свѣта, защото въ него има много недѣзи. Ще ми кажете: вие сѣдите свѣта. Не, за да сѣдя свѣта,